

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00
Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видане Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ринку вулиці Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man. Canada.

НОВИЙ БІЛЬШОВИЦЬКИЙ "ЗЛОЧИН".

"Рада народніх комісарів вирішила перемістити величезні царські палати в Ливаді, на Криму, в долині відпочинку для видужуючих з недуг робітників та селян".

Непорядна година з тими більшовиками, з їхньою Радянською владою і їхніми комісарами. Все вони щось таке роблять, від чого у бунтних громадян трудових мас "єдиної і невідчужої матушки", що блукають тепер по всіх капіталістичних країнах, таї вразливі у всіх порядних буржуазних горожан серця з жалю й лютости корчаться.

Подумати тільки: "величезні царські палати" в Ливаді, на Криму, в долині відпочинку для видужуючих з недуг робітників та селян переміщують. Чи ж не може від такої вісти у якого небудь бунтного "великого", а навіть у "малого" князя серце лопнути? Або ж чи не псуєть такі вісти апетиту оставшим ще царям, королям, короновиам й некоронованим? Чи ж не наводять вони жахливий думок про можливість перемісти і їхніх рокишних палад в приюті для робітничої черні? Розуміється, що це неприємні для них вісти і в їх чого обурюватися на більшовиків та на Радянську владу.

В буржуазних країнах, де панує "демократія", "закон і порядок", такі страхоти не діються. Царі, королі, князі і инша титулована знать, банкири, фабриканти, комерсанти, дідичі, генерали, попи — живуть собі преспокійно в рокишних палатах і ніхто не сміє їх дотуркнутися. На це є такі закони, суди, війська, поліція. Свята тут приватна власність. Хто ж не має цієї приватної власності, той "вільний горожанин" і може свобідно замерзати денегу в заулку, де не догляне його бачне поліцейське око, може свобідно агитувати за голод, коли не має за що вижити меншани або купити поживи. Коли бідак захорує і для поратвання його адровля потрібно би вислати його десь в теплі сторони, ніхто собі чим голови не клопоче. В теплих сторонах, як от хоч би в Каліфорнії, не для бідаків місце. Там рокишні палати належать до пануючих багатіїв і то зовсім адровних. Приданими-б для хорих працюючих міст і ріллі, але... це можливе тільки в Радянських Республіках.

Так, такі "злочини", як переміна царських та вразливі палат у приюті для хорих, сиріт, шпиталі, школи, світлі інститути і т. д., можливі тільки в Радянських Республіках, тільки під владю самих працюючих. Оце й є ті дійсні "злочини" більшовиків, що найбільше обурюють буржуазний світ.

Але подумай, читачу: чи ці вчинки-Радянської влади, що їх буржуазія називає "злочинами", може й робітничі класи уважати за "злочини"? А коли ж ні, то чим може робітничі класи потурати веселій буржуазії, як вона домагається, щоб в Радянських Республіках привернути виклинені громаблелі і висискувачам їхні награбоване з трудових мас добро? Розумай, то й зрозумієш, хто й чому є ворогом, а хто приятелем Радянських Республік і по котрій стороні тобі місце.

БУРЖУАЗІЯ ЖАЛУЄ ЗА ГОМПЕРСОМ.

Старий, архиреакційний вожд американського трейд-юнійного руху Сем Гомперс помер. За покійним Семом жалує буржуазія і добре оплачувана трейд-юнійна бюрократія.

Буржуазія жалує за Гомперсом, бо був він її найвірнішим слугою. Трейд-юнійна бюрократія жалує за ним, бо був він для нїї ласкавим батьком, що завжди щиро нагороджав посадами й доброю платнею за підтримування його політики в Американській Федерації Праці та за зраджування робітничих інтересів.

Гомперсові завжди буржуазія дуже багато в цьому, що американський робітничий трейд-юнійний рух, колись революційний і бовний, став нині найбільш реакційним. Поверх сорок літ руководив цей старий цинік Американської Федерації Праці, як її президент, і виробив з нїї послушну слугу американського капіталу і реакції. В нутрі цієї організації він створив з найбільш випробованих реакційних лідерів поодиноких фахових об'єднань таку сильну машину, при помочі якої він мал зовсім забезпечену контролю в організації.

Гомперс не був ворогом капіталізму, але щирим його оборонцем. Він був непримиримим ворогом революційних ідей в робітничому русі і через те відтягнув був навіть Американську Федерацію Праці з Амстердамського Інтернаціоналу, бо й ця організація була для нього за радикальна. Він був ворогом незалежної політичної акції американських організованих робітників, але завжди поштар оду то другу буржуазну партію. Навіть в боротьбі трейд-юнійних робітників проти капіталістів за кращі умовни праці чи коротний час праці він завжди знавжак більше на капіталістів, чим на робітників. Через те американські робітники так часто програвали всі страйки.

Коли Звуч. Держави взяли участь у світовій війні, Гомперс віддав цілу Американську Федерацію Праці до послури правительств і американських імперіалістів. На їхніх услугах він остався до останньої хвили свого життя. Коли Морган вирішив поачити Німеччину гроші і піти на завоювання західної Європи, Гомперс, як вірний слуга американського імперіалізму, рішив також піти йому з підмогою в Європі. На останній конвенції Американської Федерації Праці в Ель-Пазо він заговорив про об'єднання професійного руху під опікою і проведом Американської Федерації Праці. Це план на робітничі замагаль європейських революційно настроєних робітників до об'єднання Амстердамського Інтернаціоналу і Червоного Профінтерну, та приборкання європейського трейд-юнійного робітничого руху, як він це зробив з американським.

Гомперс був найзавзятішим ворогом Радянських Республік і тому він бажав, щоб скріпнати реакцію в трейд-юнійному русі Європи та використати це для дономоги ворогам Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Гомперс належав до різних тайних і явних буржуазних організацій (масонів, адфеловс, елкс і т. п.) і в буржуазії, не тільки американській, але й заграничній мав завжди дуже добру репутацію. Не даром буржуазна преса плаче за ним, а буржуазія американська і загранична віддала йому великі почесні після смерті.

Умер Гомперс — великий оборонец буржуазії серед трейд-юнійного робітництва Америки, а великий ворог визводу робітничої класи від капіталізму. Нехай жалують за ним ці, котрим він ціле своє життя служив, а робітникам немає зовсім причини жалувати за своїм ворогом.

УКРАЇНСЬКА КОЛЬОНІЯ В МОСКВІ.

В Москві є чисельна українська кольонія. Організаційним осередком цієї кольонії є Український Пролетарський Клуб ім. Т. Шевченка, що міститься на головній вулиці Москви, Тверській. В листопаді 1924 року цей клуб числив 870 членів, з яких 380 комуністів і кандидатів і 150 членів Комуністичної Спілки Молоді.

Найбільше число членів клубу, це студенти і робітники, що приїхали з України вчитися в вищих школах Москви і їх начисляється 690 осіб. Далі йдуть радянські урядовці — 70, червоноармієцькі 26, робітників від станка 10 і инші. Мале число робітників пояснюється тим, що в Москві взагалі дуже мало українських робітників.

Багато молоді приїхало з України в Москву після літніх шкільних вакацій, як це пише т. В. Гадзінський в Київським "Більшовику" з 25 листопада, і підкреслює, що на 95 відсотків є це молюдь робітничі і селянська.

Старого покоління ще з часів "Кобзаря" і дореволюційної української громади у Москві в клубі майже не має. Живуть вони собі десь осторонь, але до "Клубу Пролетарського" не заходять, хіба коли на свято Т. Шевченка, раз на рік.

Так, що основний кадр клубу складає радянська молюдь і службовці.

В клубі беруть активну участь члени української місії в Москві, а голвною активно працював бувший голова місії т. Полос і теперішній голова т. А. Приходько. Коли до Москви приїжджають з Харкова члени Ради Народніх Комісарів, то також відвідують клуб. Так в днх 25 і 26 жовтня відвідали і провели цілий вечір серед членів клубу голова Ради Народніх Комісарів України т. В. Чубар, народній комісар освіти т. Шумський та народній комісар рільництва т. Климченко.

Клуб має велику бібліотеку, що числить 3.500 томів книжок, з яких поверх 2.000 в

РОСКЛАД ЕСПАНСЬКОГО ФАШІЗМУ.

Відомо, що вже в середніх віках Маври, що жили в Марокко, роспавалися криваво зі своїми ворогами Еспанцями. В Марокко Еспанці загорнули великі природні багачтва, що там находяться, для себе. Марокко, це остання еспанська кольонія й тому престіж Еспанії піднявся боротьбу за цю кольонію. Маври ніколи одначе не погодилися зі своєю долею, тобто з еспанською владою.

Фашист-диктатор Прімо де Рівера, що хотів зліквідувати мароканську проблему, половив собі на ній зуби. Йому теж не вдалося винімати Сента за Гібральтар. І тому Еспанія хоче вдовольнитися протекторатом. А поразка Еспанців в Марокко, це поразка Прімо де Рівери, а разом з цим смертельний удар для еспанського фашизму.

Прімо де Рівера обрав владу в той час, коли в Еспанії наслідком економічної репресії панувало велике безробіття, коли задля дорочені та вишкучені в Еспанію закордонні капіталісти, синдикалісти і професіонали вдалося зайняти у свої руки Барцельону. Очевидно скоро владу робітників у Барцельоні зліквідувано в крові робітників.

У закордонній політиці Еспанії за часів графа Романос, що був перед Ріверою президентом міністрів, виявлявся вплив Франції. Економічно Е-

3 міжнародного робітничого руху

ПРО ЗНАЧІННЯ УГОДИ АНГЛО-РАДЯНСЬКИХ ПРЕДСТАВНИКІВ ПРОФРУХУ.

Як відомо, на шестому всесоюзному з'їзді радянських професійних спілок (трейд-юній) були присутні і делегати англійських трейд-юній і при цій нагоді складено угоду, що до плану праці в напрямі об'єднання професійних спілок, які гуртуються в Амстердамському Інтернаціоналі і в Червоному Профінтерні. Це об'єднання, без сумніву, доведеть до всевітнього об'єднання професійного руху.

З приводу цієї многоважкої угоди висловили свої думки робітничі часописні і видатні робітничі провідники. Голоси декотрих із них подаємо оцелю нижче.

ГОЛОВА ДЕЛЕГАЦІЇ ПОРСЕЛ

"Переговори між представниками професійних спілок Англії і Союзу Радянських Соціалістичних Республік, що тільки що скінчилися, вдихнуть в серця всевітньої робітничої класи нові сили й надії. Загальними зусиллями найстаршого й наймолодшого професійно-спільчаческого руху можна буде творити чудеса для справи єдиної міжнародної організації робітничої класи. Об'єднання діяльності англійських і російських професійних спілок допоможе викликати численні рани і повернути до лав об'єднаних робітничих організацій ті спілки й організації, що стоять поза ними. Мета об'єднання — утворення свідомої неподіленої кордонами, організації робітничої класи, що все обхоплює за науковим керівництвом, якої характер забезпечить повну перемогу пролетаріату".

ЧЛЕН ДЕЛЕГАЦІЇ ТИЛЕТ.

"Ми надаємо величезного значіння тому фактові, що вперше після війни ми маємо дієсну змогу обміркувати в усю широчину план міжнародного співробітництва робітничої класи".

ЧЛЕН ПОДПІТВОРА АНГЛІЙСЬКОЇ КОМПАРТІ ПОЛИТ.

"Цілком природно, що конгрес англійських трейд-юнійного поражку використовують другі генерали, що за всяку ціну хочуть зав'язати місце Рівери. Не дармує теж граф Романос, що його поирає висока бюрократія. Рівно-ж йдуть проти нього демократи, яким помагає і Франція. Вренті-рент і соціалісти за ціну добре платних посяд, що їм обіцяли противники Рівери, розпочали проти нього енергійну акцію. Також належать до його противників і Каталонці, що Прімо де Рівера не сповнив їхнього бажання на автономію. Каталонці, подібно як Ріфакабильці, мають поміч від Франції. І торговельний капітал виступає проти диктатора".

Отже поборований внутрі та побитий зовнішнім ворогом Прімо де Рівера мусить уступити, не виконавши цих завдань, що він їх взяв на себе. Поразка Рівери, це поразка фашизму, все одно, чи його наслідком буде знову диктатор, чи концентраційний уряд. Уряд фашистів виявив свою безсилність в цю саму хвилию, коли творець інтернаціонального фашизму, Мусоліні, вирікся фашизму, та в той саме час, коли й німецькі фашисти (при виборах 7. грудня) навіть виявили свою безсилність та свій упадок. Фашизм, як інтернаціональна контрреволюційна сила розложений, він був, але вже його немає.

Іван Сокура.

Берлін.

Чи ви ворог своїм приятелям?

Коли ні, то чому не постаратися, аби всі ваші приятелі читали "Укр. Роб. Вісти"? Ви зробите їм приятельське послугу, як зробите їх передизачниками "У.Р.В."

СЕКРЕТАР УНІТАРНОЇ КОНФЕДЕРАЦІЇ ПРАЦІ ФРАНЦІЇ ДЮДЛЬЄ.

"Я вважаю, що присутність офіційної делегації англійських трейд-юній на конгресі професійних спілок РСРР і англо-радянська угода, яку там встановлено, є щасливим пророкуванням, що дозволяє з певністю дивитися на перспективи здійснення всевітньої єдності пролетаріату і єдиної світової організації. Можна сподіватися, що під впливом профспілок РСРР і лівого крила Амстердамського Інтернаціоналу рух до єдності охопить швидко робітників всього світу і приведе до скликання всевітнього робітничого конгресу, який утвориться міжнародною організацією боротьби з буржуазією. Ми чекаємо цього нетерпляче".

РЕОРГАНІЗАЦІЯ ФРАНЦУЗЬКОЇ ЗБЧОК КОМПАРТІ.

Реорганізація французької Комуністичної Партії дуже непокоїть буржуазні кола. "Журналь де Руен" сповідає про утворення комуністичних гуртків в казармах, великих державних установах, арсеналах, на залізничній і навіть у паризькій поліції. Газета вимагає втручання уряду для охорони "чесних елементів".

ПОЛІЦІЯ ПОГРОМИЛА КОМІТЕТИ БЕЗРОБІТНИХ.

Напередодні святкування Жовтня польська поліція погромила у Горішньому Шлезку центральні місцеві комітети безробітних, що об'єднували понад 40 тисяч робітників. Зарештовано кілька сот безробітних.

СТРАЙК АВСТРАЛІЙСЬКИХ ВАНТАЖНИКІВ.

Загальний страйк австралійських вантажників набирає великих розмірів. До страйку прилучилися також робітники портових пакутаув. Життя в австралійських портах замерло й величезна кількість продовольчих продуктів псується. В урядових колах Англії з напруженою увагою слідкують за цим страйком.

Не забувайте про пресовий фонд нашої преси.

КОНВЕНЦІЯ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА.

Головний Заряд Робітничого Запомогового Товариства оцим повідомляє всі відділи і членство Р.З.Т., що

ПЕРША КОНВЕНЦІЯ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА

відбудеться 30. і 31. січня 1925 року

в салі УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ у ВІННІПЕГУ.

ПРОГРАМА КОНВЕНЦІЇ:

- 1. Відкриття конвенції.
2. Вибір верифікаційної комісії і провірення уповноважень делегатів.
3. Вибір голови і секретарів конвенції.
4. Вибір комісії: контрольної, статуткової, організаційної, просвітної, пресової і просьби та скарг.
5. Звіт Голови Головного Заряду.
6. Звіт секретаря-скарбника Головного Заряду.
7. Звіт контрольної комісії Головного Заряду.
8. Засідання комісії.
9. Звіти комісії ухвали їхніх пропозицій.
10. Всякі ухвали на добро організації.
11. Вибір Головного Заряду на 1925—1926 рр.
12. Закриття конвенції.

Головний Заряд закликає членство Робітничого Запомогового Товариства до уважного перечитання і передискутування статута Р. З. Т. і поправок та доповнень до нього, які на думку членів і членкинь нашої організації треба би на цій конвенції поробити. Дуже побажаним є, щоб такі пропонувані зміни і доповнення статута обговорювали члени до конвенції на сторінках "Укр. Робітничих Вістей".

Головний Заряд звертає увагу відділів Р.З.Т., щоб перед вибором делегатів на конвенцію перечитали ці параграфи нашого статута, які відносять до вибору делегатів і конвенції. Побажаним є, щоб відділи зі сходу й заходу, що мають незначне число членів і членкинь, вислали делегатів спільно задля заощадження коштів, а всякі свої пропозиції, що до зміни статута то-що, щоб прислали заздалегідь до Головного Заряду на письмі.

Вінніпег, 1. грудня 1924.

ЗА ГОЛОВНИЙ ЗАРЯД Р.З.Т.:

М. Попович, голова.

О. Хомицький, секретар-скарбник.